

Πώς θ' απαντούσε ο Αριστοτέλης στο ερώτημα αν «δίκαιούται» μια κυβέρνηση να φορολογεί τους πλουσίους για να βοηθά τους φτωχούς; Ο Αριστοτέλης θα έλεγε ότι «πρέπει πρώτα να προσδιορίσουμε τον σκοπό της πολιτικής κοινότητας. Μόνο τότε μπορούμε να αποφασίσουμε ποιο σύστημα φορολόγησης ή δημόσιων οικονομικών είναι δίκαιο. Η απάντησή του, φυσικά, είναι ότι σκοπός της πολιτικής δεν είναι μόνο να πρωθήσει την ασφάλεια και τις οικονομικές συναλλαγές, αλλά να καλλιεργήσει και την αρετή των πολιτών. Ο Αριστοτέλης θα έλεγε ότι ένα πολύ μεγάλο χάσμα ανάμεσα στους πλούσιους και στους φτωχούς θα υπονόμευε την πολιτική αρετής και το κοινό καλό. Οι πλούσιοι θα διαφθείρονταν και οι φτωχοί θα οδηγούνταν σε διάσπαση από τις υλικές τους ανάγκες για να συμμετάσχουν στη δημόσια ζωή.»

Αυτό ακριβώς που συμβαίνει σήμερα. Οι πλούσιοι διαφθείρονται και οι φτωχοί υποφέρουν, επειδή είναι αδύνατο να τρώνε οι πλούσιοι το μεγαλύτερο κομμάτι της εθνικής πίπτας και να είναι χορτάτοι οι φτωχοί.

Συγγενικά πρόσωπα που επέστρεψαν πρόσφατα από ταξίδι στην Αμερική μού ανέφεραν ότι εκεί είδαν περισσότερους άστεγους από ό,τι στην Κίνα που είχαν επισκεφθεί πριν μερικούς μήνες. Είναι τόσοι οι άστεγοι που ζουν σε δρόμους των μεγαλουπόλεων στην Μέκκα τού καπιταλισμού κάτω από χάρτινα κιβώτια και τέντες, ώστε οι δήμοι τοποθέτησαν κινητές τουαλέτες για να προστατεύσουν τη δημόσια υγεία. Τέτοιο χάλι και ακόμη μια συνέπεια τού ασυγκράτητου νεοφιλελευθερισμού που έφερε την Αμερική στα πρόθυρα τής χρεοκοπίας επειδή ο βλαξ Μπους τα έδωσε όλα στις τράπεζες και τα μονοπάλια, ενώ μείωσε δραστικά τους φόρους που πληρώνουν οι εκατομμυριούχοι. Τα ίδια συμβαίνουν στην Ευρώπη και πιο ειδικά στην Ελλάδα που μάς πληγώνει, αλλά θα τα δούμε και στην Αυστραλία, όπου ήδη υπάρχει αύξηση των αστέγων. Δεν μπορούν οι ανόητοι πολιτικοί μας να χαρίζουν στους κροίσους τις χρυσοφόρες δημόσιες επιχειρήσεις που γέμιζαν με τα κέρδη τους τον εθνικό κορβανά και να μειώνουν τον φόρο εταιρειών από 49% στο 29%, ενώ αυξάνονται οι ανάγκες μιας αναπτυσσόμενης χώρας που δέχεται περίπου 200.000 μετανάστες κάθε χρόνο και να θέλουν μάλιστα ισοσκελισμένους κρατικούς προϋπολογισμούς. Δεν είναι δυνατόν να έχουμε οικονομική ευμάρεια όταν οι κροίσοι διπλασιάζουν τις περιουσίες τους και οι εργαζόμενοι βλέπουν να συρρικνώνεται το εισόδημά τους, όπως έγινε το περασμένο οικονομικό έτος. Γι' αυτό η Αυστραλία έχει δύο ρυθμούς ανάπτυξης, τον υψηλό στη Δυτική Αυστραλία λόγω του ορυκτού πλούτου και τον χαμηλό στην ανατολική Αυστραλία. Από τη στιγμή

Η υγεία είναι ο πιο αργός ρυθμός για να πεθάνει κανείς.

Κόσμια και..

μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ΠΟΙΟΙ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΟΙ ΤÚΧΕΣ ΤΩΝ ΛΑÓΝ ΣΤ' ΑΡΤΑΧΤΙΚΑ ΌΡΝΕΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ ΜΕΡΟΣ Β'

που θα μειώσεις το εισόδημα τού εργαζόμενου και του συνταξιούχου, η οικονομική ύφεση είναι αναπόφευκτη.

Παράδειγμα είναι τα παράπονα για το μεγάλο κόστος των συντάξεων, αλλά ένας γνωστότατος αυστραλός οικονομολόγος είπε κάποτε σε ραδιοφωνική εκπομπή πως αν σταματήσει η πληρωμή των συντάξεων και επιδομάτων η χώρα θα αντιμετωπίσει μεγάλη οικονομική ύφεση, για έναν πολύ απλό λόγο και δεν είναι αναγκαίο να έχεις δέκα πανεπιστημιακά πτυχία για να το καταλάβεις: Τα δισεκατομμύρια δολάρια που πληρώνονται στις συντάξεις και επιδόματα επιστρέφουν αμέσως στην αγορά και φυσικά στους επιχειρηματίες για να κινηθούν τα γρανάζια τής οικονομίας, ενώ τα δισεκατομμύρια δολάρια σε κέρδη των κροίσων πάνε κατ' ευθείαν σε τραπεζικούς λογαριασμούς. Γι' αυτό η κυβέρνηση Ραντ ξόδευσε δισεκατομμύρια δολάρια για να κρατήσει μακριά από μάς την παγκόσμια οικονομική κρίση με έκτακτα επιδόματα στους συνταξιούχους και χαμηλόμισθους, το ίδιο θέλει να κάνει ο Μπαράκ Ομπάμα στην Αμερική με 400 δις δολάρια, ενώ η Ελλάδα που κάνει ακριβώς το αντίθετο, οδηγείται με μαθηματική ακρίβεια στην χρεοκοπία.

Ο Σαμαράς έχει δίκιο όταν λέει πως μόνο με την ανάπτυξη θα σωθεί η Ελλάδα, αλλά αυτός βλέπει διαφορετικά την ανάπτυξη, δηλαδή θέλει να δανείσει χρήμα-

τα στους επιχειρηματίες για να προσλάβουν υπαλλήλους, όμως δεν δουλεύει έτσι το σύστημα. Δεν μπορείς να βάλεις τους τροχούς μπροστά από την άμαξα. Οι επιχειρηματίες δεν είναι χαζοί και κανείς δεν θα δανειστεί για ν' αυξήσει την παραγωγή του όταν δεν υπάρχει ζήτηση για τα προϊόντα του με 20% ανεργία, με μείωση στους μισθούς και συντάξεις και αύξηση στο ΦΠΑ. Αν δεν επιστρέψουν οι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι στα μαγαζιά, δεν πρόκειται ν' αυξήσουν την παραγωγή τους τα εργοστάσια.

Η ελληνική κυβέρνηση θα έπρεπε να ζητήσει δάνεια για ν' αυξήσει την κατανάλωση και ν' αποφύγει την ανεργία, ενώ ταυτόχρονα θα έπαιρνε τα αναγκαία μέτρα για τον εκσυγχρονισμό τού κράτους χωρίς τις τραγικές συνέπειες που βλέπουμε σήμερα. Το πρόβλημα στην Ελλάδα δεν είναι οι ταξιτζήδες και οι φαρμακοποιοί, μόνο οι ανίκανοι πολιτικοί ηγέτες της.

Αλλά και η Αυστραλία ταξιδεύει σε επικίνδυνα ύδατα αν δεν αλλάξει πορεία και σταματήσει η υποταγή στους κροίσους που χρησιμοποιούν τεράστια ποσά στην εκστρατεία τους για να μειώσουν τους φόρους που πληρώνουν και ν' αλλάξουν τους εργασιακούς νόμους για να επιβάλουν μισθούς εξαθλίωσης και να καταργήσουν τα κεκτημένα δικαιώματα των εργαζομένων. Είναι φανερό ότι η Τρόικα στην Ελλάδα με τη συμπαράσταση μιας κυβέρνησης που δεν θα την χαρακτήριζα «ελληνική»

και οι κροίσοι στην Αυστραλία, στόχο τους δεν έχουν μόνο βαθιές τομές στο παγκόσμιο οικονομικό σύστημα, αλλά και στο κοινωνικό, την επιστροφή στις αρχές τού 20ού αιώνα, αν όχι και στον 19ο αιώνα.

Οι ενδείξεις είναι χειροπιαστές στην Ελλάδα και αν πετύχει εκεί το πείραμα, ασφαλώς θα εφαρμοστεί σε όλη την Ευρώπη, ενώ και στην Αυστραλία υπάρχουν ενδείξεις πισωγυρίσματος σε άλλες εποχές. Οταν ήρθαμε στην Αυστραλία και δανειστήκαμε για ν' αγοράσουμε το πρώτο σπίτι, τί ήταν εκείνο που μάς έσωσε; Η υπερωρία. Παρακαλούσαμε να έχουμε υπερωρίες τα βράδια και τα Σαββατούρια για παχύνει το φακελάκι με το μισθό και αν δεν είχαμε υπερωρία αλλάζαμε δουλειές για να εργαστούμε περισσότερο και να προκόψουμε. Σήμερα, όμως, οι άρχοντές μας λένε τέρμα οι πληρωμένες υπερωρίες και αν δεν σου γουστάρει διάλεξε αν θέλεις να φύγεις από την μπροστινή πόρτα ή την πίσω. Αυτά δεν τα λέω εγώ, τα λένε οι δημοσκοπήσεις με αποδεικτικά στοιχεία, όπως η μεγαλύτερη που έγινε ποτέ και ρώτησε 42.000 υπαλλήλους, βγάζοντας το συμπέρασμα ότι πολλοί από αυτούς πιέζονται να εργαστούν περισσότερες ώρες χωρίς να πληρωθούν για τον κόπο τους. Οι εργαζόμενοι στην Αυστραλία δουλεύουν σήμερα πιο σκληρά και περισσότερες ώρες από ποτέ αυξάνοντας την παραγωγή τού εργοδότη τους χωρίς να πληρωθούν και σύμφωνα με χθεσινή είδηση αυτή είναι η κύρια αιτία για την μείωση στις πωλήσεις των καταστημάτων. Τα οποία -για να μην μείνουν εκτός νυμφώνος- ζητούν με τη σειρά τους να μειωθεί ο μισθός των υπαλλήλων τους για ν' αυξήσουν τα κέρδη!

Ποιό είναι το μέλλον τής απόπειρας των νεοφιλελευθερών ν' αλλάξουν μονομερώς το παγκόσμιο οικονομικό και κοινωνικό σύστημα; Είναι νωρίς για προβλέψεις, αλλά ελπίζουμε ότι δεν θα τούς κάτσει. Πιστεύω ότι τ' αδέλφια μας στην Ελλάδα μπορούν να παίξουν γι' άλλη μια φορά το ρόλο τού σωτήρα αν συντηρήσουν την οργή τους και δεν υποκύψουν. Αν αντισταθούν στον οικονομικό βιασμό τους και τής πατρίδας μας από τα μεγάλα συμφέροντα που λιγουρεύονται τον εθνικό φυσικό πλούτο και θέλουν να υφαρπάσουν τα κυριαρχικά δικαιώματά μας.

Το ίδιο ελπίζω ειδικά για τους Αγγλοαυστραλούς που είναι ανυποχώρητοι αν κιδυνεύουν τα κεκτημένα τους και το απέδειξαν περίτρανα όταν έδιωξαν κακήν κακώς τον Χάουαρντ που τόλμησε να τους πουλήσει στο μεγάλο κεφάλαιο. Εκείνοι που πρέπει να μάς ανησυχούν είναι τα εκατομμύρια Αμερικανοί φτωχοί που έχουν ναρκωθεί κάτω από τη σημαία τους, ενώ οι κλέφτες συμπατριώτες τους είναι μέσα στα σπίτια τους και έχουν αρπάξει τ' ασημικά.

Καλό!

Αποβραδίς λέει ένας άντρας στη γυναίκα του:

- Γυναίκα αύριο θέλω πρωινό στο κρεβάτι.
- Τότε καλύτερα να κοιμηθείς στην κουζίνα!

Ακόμη ένα: Βλέπει ένας μια συκιά με πολλά σύκα και μπαίνει στο περιβόλι να κλέψει. Εκεί που είναι σκαρφαλωμένος πάνω στην συκιά, τον βλέπει η γιαγιά που έχει το περιβόλι και του βάζει τις φωνές:

- Βρε αλήτη